

Abstrakt: Vztah lidské přirozenosti a obce

Centrálním tématem předkládané práce je společnost, jakožto entita pečující o právo a spravedlnost, ve vztahu k lidské přirozenosti. Problematika je sledována u tří vybraných autorů: Aristotela, Davida Humea a Friedricha A. Hayeka. Podle každého z nich společnost není nepřirozená, ale vzniká jistým přirozeným či spontánním procesem. Všichni tři jsou také kritiky teorií společenské smlouvy. Práce se postupně věnuje každému ze zmíněných myslitelů, místy je přikročeno k jejich porovnání. Interpretován je vždy popis vzniku a vývoje společnosti, pojem přirozenosti a povaha člověka a funkce vlády a zákona, popřípadě principu spravedlnosti ve společenství. U každého autora je pak výklad přizpůsoben jeho specifickému zdůvodňování. Je tak reflektován Aristotelův teleologismus, Humeův morální sentimentalismus a Hayekův důraz na iracionálnost a spontaneitu. Přes rozdílnosti však představení tří osobitých přístupů poskytuje relativně jednotný a originální pohled na vztah lidské přirozenosti a obce.